

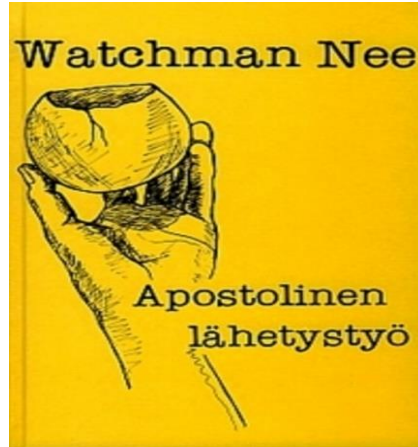
WATCHMAN NEE: APOSTOLINEN LÄHETYSTYÖ I

Kurs.WN, teh. Väinö Hotti

(nettikuva)

WATCHMAN NEE

(nettikuva)

Tietoja

Kuvaus

Nee Shu-tsu eli Henry "Watchman" Nee oli kiinalainen kristitty julistaja ja kirjailija. Hänet pidätettiin vuonna 1952, ja hän eli loppuelämänsä vankilassa. [Wikipedia](#)

Syntyi: 4. marraskuuta 1903, [Guangdong](#)

Kuoli: 30. toukokuuta 1972, [Guangde, Xuancheng, Kiina](#)

Sisarukset: [Peter Nee](#), [Ni Te-ching](#), [Ni Sheng-tsu](#), [Ni Hsing-tsu](#), [Ni Tek-ting](#), [Ni Kuei-cheng](#), [Ni Kuei-chen](#), [Ni Hong-tsu](#)

Vanhemmat: [Lin He-Ping](#), [Ni Weng-hsiu](#)

Puoliso: [Charity Chang](#) (v. ?–1971)

IV LUKU

APOSTOLIEN PERUSTAMAT SEURAKUNNAT

Seurakunta ja seurakunnat

Jumalan Sana opettaa, että seurakunta on yksi. Miksi sitten apostolit perustivat eri seurakuntia jokaiseen paikkaan, missä he kävivät? Jos *Seurakunta* on Kristuksen Ruumis, **ei voi olla muuta kuin yksi Seurakunta**. Miten sitten puhumme *seurakunnista*?

Sana ”seurakunta” merkitsee ”ulos kutsuttua”. Sana esiintyy kaksi kertaa evankeliumeissa, kerran Matteuksen kuudennessatoista luvussa, samoin kerran kahdeksannessatoista luvussa, mutta tapaan sen hyvin usein Ap.teoissa ja kirjeissä. Evankeliumeissa on Herramme käyttänyt tätä sanaa kummassakin tilaisuudessa, vaikka molemmilla kerroilla hiukan eri merkityksessä ([emt.s.97](#)).

Tämä seurakunta käsittää kaikki pelastuneet aikaa ja paikkaa huomioon ottamatta, kaikki, jotka Jumalan tarkoituksessa ovat lunastetut Herramme Jeesuksen veren voimassa ja uudesti syntyneet Hänen Henkensä vaikutuk-

sesta. Tämä on yleinen, universaalinen Seurakunta, Jumalan Seurakunta, Kristuksen Ruumis (98).

Seurakunta käsittää kaikki Jumalan lapset jokaisessa paikkakunnassa, kun sitä vastoin 18. luvussa mainittu seurakunta käsittää ainoastaan ne Jumalan lapset, jotka elävät samalla paikkakunnalla (98).

Meillä on tässä selvästi Seurakunnan kaksi puolta edessämme – Seurakunta ja seurakunnat, universaalinen Seurakunta ja paikalliset seurakunnat. Seurakunta on näkymätön: seurakunnat ovat näkyväisiä. Seurakunnalla ei ole mitään organisointia; seurakunnat ovat oganisoidut, järjestetyt (98,99).

Seurakuntien peruste

Paikkakunta on **ainoa raamatullinen peruste** Seurakunnan jakamiseen eri seurakunniksi (100).

Jumalan Sanassa ei missään mainita seurakuntaa muulla kuin paikan nimellä, esim. Jerusalemin seurakunta, Lystran seurakunta, Derben seurakunta jne... Emme voi liiaksi korostaa sitä tosiasiaa, että *Raamatussa ei milloinkaan yhdistetä seurakunnan nimeen muuta nimeä kuin paikan nimi, ja Seurakunnan jako seurakuntiin on yksinomaan eri paikkakuntien perusteella* (100).

Näitä uskovia erottavat muista uskovista vain heidän asuinpaikkansa, Niin kauan kuin heidän olonsa lihassa jatkuu, he ovat paikan rajoituksen alaisia, ja tämä tekee Jumalan kansalle mahdolltomaksi kokoontua yhteen paikkaan. Tämä ruumiillinen rajoittuneisuus on ainoa Jumalan hyväksymä peruste eri seurakuntien muodostamiselle. Kristityt kuuluvat eri seurakuntiin siitä yksinomaisesta syystä, että he elävät eri paikoissa. Tämä jako on ainoastaan ulkonainen. **Todellisuudessa ei Seurakuntaa Kristuksen Ruumiina voida jakaa** (101).

Seurakunta on Kristuksen Ruumis; paikallisseurakunta on Kristuksen Ruumiin pienoiskuva. Kaikki samalla paikkakunnalla olevat uskovat muodostavat sen paikan seurakunnan, ja heidän tulee pieneltä osaltaan esittää sitä, mitä Seurakunnan tulee olla. He ovat Kristuksen Ruumis sillä paikkakunnalla, ja heidän tulee oppia kokemaan, miten Kristus on Pää, ja

miten kaikkien jäsenten kesken ilmaistaan yhteys, suojellen sitä huolellisesti ERISEURAISUUDELTA JA HAJANNUKSELTA (102).

Jumalan sana tunnustaa ainoastaan kaksi seurakuntaa: yleisen Seurakunnan ja paikallisen seurakunnan (105).

Ei ahtaampi kuin paikkakunta

1 Kor.1:2 luemme ”Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle”. Korintto oli ”paikka.yksikkö”, ja Korinton seurakunta oli samoin ”yksikkö-seurakunta”. Kun epäsopu hiipi sisälle, ja jäsenet olivat paloittamaisillaan seurakunnan neljään eri osaan, nuhteli Paavali heitä kirjoittaen: ”yksi teistä sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, toinen: ”Minä Apolloksen”, Joku taas: ”Minä Keefaan”, joku vielä: ”Minä Kristuksen”. Ettekö silloin ole lihallsia?” (1 Kor.1:12; 3:3). Jos nämä ihmiset olisivat muodostaneet neljä eri joukkoa, OLISIVAT NE OLLEET LAHKOJA, eikä seurakuntia, sillä Korintto oli pienin paikka-yksikkö, joka oikeuttaa seurakunnan muodostamiseen (105,106).

Millään uskovien ryhmällä, johon eivät kuulu kaikki samalla paikkakunnalla olevat uskovat, ei ole edellytyksiä olla eri seurakunta. Seurakunnan tulee vastata paikkakunnan yksikköä. *Seurakunnan tulee käsittää sama ala kuin paikkakunnan, jossa se on perustettu.* Jos seurakunta on pienempi kuin paikkakunta, silloin se ei ole raamatullinen seurakunta vaan LAHKO (106).

Jumalallisen ajatuksen mukainen seurakunta on aina yhden paikkakunnan seurakunta, jokainen toisenlainen seurakunta on IHMISMIELIN TUOTETTA! (108).

Raamattu ei oikeuta mitään vallan keskittämistä Roomaan, jotta sille annettaisiin arvovalta toisten paikallisseurakuntien edellä, Tämä on Jumalan suojakeino kaikkea Poikansa oikeuksien loukkaamista vastaan. Kristus on Seurakunnan Pää, ja **muuta päätä ei ole, ei taivaassa eikä maan päällä** (114).

Jos joku apostoli perustaa yhden tai useampia seurakuntia ja sitten käyttää arvovaltaansa niihin nähden, aivan kuin ne erikoisessa mielessä kuuluisi-

vat hänelle tai hänen seuralleen, silloin nuo seurakunnat MUUTTUVAT LAHKOIKSI! (116).

Täten apostolit tulevat eri uskontokuntien johtajiksi ja heidän alueensa tulevat eri uskontokuntien alueiksi, samalla kun ne seurakunnat, joita he johtavat, tulevat LAHKOIKSI, joilla kullakin on johtajansa erikoisluonteen leima, eikä paikallisseurakunnan piirrettä (116,117).

Korinton uskovien keskuudessa oli hajaannusta yksinkertaisesti siksi, että he eivät käsittäneet **seurakunnan paikallista luonnetta**, vaan koettivat tehdä eri apostoleja – Paavalia, Apollosta ja Keefasta – veljesyhteytensä perustaksi (117).

LAHKOJEN SYNTYMINEN voitaisiin välttää, jos Jumalan kansa ainoastaan voisi nähdä, että kaiken sananpalvelusviran tarkoituksena on **paikallisseurakuntien perustaminen** eikä kristittyjen ryhmittäminen jonkun yksityisen persoonan, totuuden, kokemuksen tai järjestön mukaan (117,118).

Meillä ei olisi tänä päivänä niin monia eri uskontokuntia, jos ne miehet, joita Jumala on käyttänyt kirkkohistorian kuluessa, olisivat selvästi nähneet, että kaikki Jumalan seurakunnat kuuluvat vastaaville paikkakunnille, **eikä kenellekään työntekijälle tai järjestölle, joita on käytetty niiden perustamisessa** (118).

Nykyään vallitsevalla tavalla, jolla liitetään yhteen ne eri paikoissa olevat uskovien ryhmät, joilla on sama opillinen katsantokanta, ja muodostetaan ne kirkkokunnaksi, **ei ole mitään raamatullista perustusta** ... Tällaiset, n.k. seurakunnat, ovat oikeastaan LAHKOJA, sillä ne ovat erikoisen uskontunnustuksen tai erikoisen lähetyksen rajoittamat, eivätkä rajoitu paikkakuntaan (118,119).

Jumala ei hyväksy sellaisten seurakuntien perustamista, joihin liitetään eri paikkakunnilla olevien uskovien joukkoja, sillä siten hävitetään jumalallisesti määrätty peruste seurakuntien muodostamiseksi ... Siltä puuttuu selvästi seurakunnan luonteenomainen piirre, ja sitä voidaan pitää AINOASTAAN LAHKONA (119).

Protestanttisuuden epäonnistuminen on siinä, että se on Rooman kirkon tilalle pannut järjestetyt VALTIO- JA LAHKOLAISKIRKOT, sen sijaan, että se olisi palannut **jumalallisesti säädettyihin paikallisiin seurakuntiin (121).**

Seurakuntien alueen paikallisuuden suurin etu on, että se **SULKEE POIS KAIKEN LAHKOJEN MAHDOLLISUUDEN (122).**

Niin kauan kuin seurakunta säilyttää paikallisen luonteensa, se on suojeltu uskontokuntaeroavaisuuksilta, mutta niin pian kuin se kadottaa sen, on se kulkeutumassa LAHKOLAISUUTTA KOHDEN. Uskova on LAHKO-, LAINEN, jos hän kuuluu jollekin tai johonkin, lukuunottamatta Herraa ja paikallisseurakuntaa. LAHKOJA ja uskontokuntia voidaan perustaa ainoastaan silloin, kun seurakunnan paikallinen luonne on häivytetty.

Jumala on viisautessaan määrännyt, että kaikkien Hänen seurakuntiansa on oltava paikallisia. Tämä on jumalallinen tapa suojella niitä LAHKOJA VASTAAN. Mutta ilmeisesti tämä voi suojella seurakuntaa ainoastaan LAHKOLAISUUDEN ULKONAISELTA ILMENEMISELTÄ. Vielä on mahdollista, että LAHKOHENKI vallitsee lahkottomassa seurakunnassa, ja ainoastaan Jumalan Henki voi sen poistaa. Oi, että oppisimme kaikki vaeltamaan Hengen eikä lihan mukaan, niin että Jumalan seurakuntien sekä ulkonainen ilmeneminen että sisällinen tila olisi Hänelle otollinen! **(122).**

(nettikuva)

WATCHMAN NEE

Vuonna 1920 17-vuotiaana Nee Shu-tsu pelastettiin ollessaan lukiolainen.

Myöhemmin hän todisti tästä kokemuksesta sanoen: **"Siis illasta, jolloin minä pelastuin, aloin elää uutta elämää, sillä iankaikkisen Jumalan elämä oli tullut minuun."**

Kun hän tunsu Herran kutsuvan hänet työhönsä, hän otti käyttöön englanninkielisen nimen *Watchman* ja kiinalaisen nimen *To-sheng*, joka tarkoittaa "vartijan helistimen ääntä".

Nee näki itsensä vartijana, joka kohotettiin soittamaan varoituskutsua yöllä.

Kuten AW Tozer, Charles Spurgeon ja G. Campbell Morgan, Watchman Nee oli itseoppinut (itseoppinut). Nee ei käynyt teologisia kouluja tai raamattuinstiutteja. NETTI